

[PRZYŚWIEDCZOWAĆ *vb impf*

3 pl m pers con by przyświ(e)dczowali.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dawać świadectwo, przyznawać się do czegoś [że]: Czwiarte, aby się jedni ku drugim przyznawawali i przyświedczowali, że też są z liczby tych, którzy dzierżą prawą wiarę krześcijańską *AktaSynod I 146.*

Formacje współrdzenne cf ŚWIADCZYĆ.

KO